

1. téma:

Dětský svět. Dětské naivní teorie. Dětská pojetí

VSTUPNÍ OTÁZKY:

1. Jak dítě rozumí světu, ve kterém žije? Jaké jsou jeho představy o světě a proč?
2. Můžeme jako dospělí zprostředkovat dítěti skutečné poznání?
3. Jaké to bude mít komplikace? S čím je nutno počítat?

Žák nepřichází do školy nevědomý, prázdný jako čistý list papíru, který učitelé teprve odshora dolů popíší pravdivým a objektivním věděním o světě. Každé dítě už světu kolem sebe nějak rozumí, má o něm své představy. Učební proces je pak vždy střetáváním jeho prvotních představ s novými informacemi.

Tradiční pojetí školy a vyučování (*transmisivní*):

1. Dítě přichází do školy a nic neví
2. Úkolem učitele je všechno je naučit
3. Inteligence je chápána jako suma vědomostí, které si dítě osvojí v průběhu školní docházky

Konstruktivistické pojetí školy a vyučování (*humanistické*):

1. Dítě přichází do školy a o světě ví spoustu věcí
2. Úkolem učitele je vytvořit při učení takové podmínky, aby si dítě svoje poznatky pod jeho vedením utřídilo a (re)konstruovalo ve spolupráci s ostatními dětmi do reálného obrazu světa
3. Inteligence se rozvíjí v aktivní myšlenkové činnosti při učení

Dětské poznávání světa začíná od prvních okamžiků jeho života. **Zdroje:**

- subjektivní zkušenost
- přebrané interpretace (od dospělých – “takhle to je” – prostřednictvím řeči, jazyka)
- sociokulturně zprostředkovaná zkušenost (kulturní reprezentace)
- vědecké poznání (škola)

V prvních třech stupních se formuje dětské poznání jako “dětské naivní teorie”, příp. “prekoncepce”.

Terminologický rámeček:

dětské naivní teorie mohou být chápány jako složitější konstrukty (obsahují odpovědi na otázky co – proč – jak - s jakým výsledkem – k čemu to slouží)

dětská pojetí: žákovo pojetí, studentovo pojetí

prekoncepce = osobní pojetí, individuální a specifická představa o urč. věcech a jevech

miskoncepce = chybné pojetí

Dětské prekoncepce představují úhel pohledu dětí na svět, přes který tento svět “čtou” a vysvětlují si jej pro sebe (Pupala 2001, s. 212).

Dětské znalosti o světě mají podobu velmi stabilních kognitivních struktur, které se poměrně obtížně mění; pokud je chceme dítěti pomoci nahradit dokonalejším schématem, musíme navodit tzv. kognitivní zlom (Piaget) – AHA!!! zážitek.

Konstruktivistický přístup ke školní výuce předpokládá:

- vycházet z tzv. „žákova pojetí učiva“ (souhrn žákových subjektivních poznatků, představ, přesvědčení, emocí a očekávání týkajících se školního učiva; má složku kognit, afekt. a konativ.)
- opírat se o dětské prekoncepce (vycházet vždy z toho, co už dítě ví – příp. pomoci mu objevit samostatně chybu – AHA!)
- umět dětské prekoncepce (miskoncepce) diagnostikovat!
- navodit ve skupině kooperativní vyučování a učení (“zdolávání” chybných koncepcí v sociální korekci)

Diagnostické techniky (např.)

- kresba s komentářem (“nakresli... podívej se a řekni, co jsi nakreslil... co je toto...“)
- odpovědi na hyperkonkrétní otázky (Proč prší? Co se děje v těle, když se člověk ohýbá? Jak vypadá a co dělá stará bela?...)
- fenomenografický rozhovor (např. „Co to je voda?“ – viz otázky v *Úkolech do semináře*; pro menší děti je velmi vhodné spojit jej s kresbou: „podívej se...co vidíš?“)
- uvažování dětí per negatio (co by se stalo, kdyby nebylo...) Co by bylo, kdyby neexistoval vítr? Jak by vypadala společnost, kdyby nebyly vůbec žádné rozdíly mezi lidmi?...
- vysvětlování rozporuplných faktů nebo zkušeností (Říká se, že vlna sama o sobě nehřeje; proč si tedy lidé v zimě oblékají vlněné svetry?...)

Úkoly do semináře:

Zadat dětem na praxi úkol (alespoň 3 děti, různý věk, příp. celá třída):

- **Namaluj zeměkouli. Řekni, co jsi nakreslil/a.** (kresba s komentářem)
- **Nakresli, jak vypadá lidské tělo zevnitř (zvnitř).** Řekni, co jsi nakreslil/a.
- **Nakresli, jak to vypadá pod zemí.** Co jsi všechno nakreslil/a?
- **Nakresli, jak to vypadá v lidské hlavě uvnitř.** Řekni, co jsi nakreslil/a.

Apod. (vyberte 1 – 2 – 3 zadání podle věku dětí, příp. jejich zájmu).

Zásada: nehodnotit, neopravovat chyby, v rozhovoru používat zásadně pojmy, kterými komentuje dítě svůj výtvar.

2. Napište, co podle vás znamenají tato slova (příp. jiná):

- potok – teplota – louka – poledne – pokrm
- peníze – láska – zdraví – nebezpečí – zábava

3. Fenomenografický rozhovor nad vybraným fenoménem:

Např. *Co je to domov? (voda, svět, mapa, nemoc – zdraví,*

Co pro lidi znamená? Co ještě? A co ještě?...

Jaký/á může být? Jaký/ý ještě?...

Proč si to myslíš? Kde jsi to slyšel?

Co s ním jde dělat? (podle specifik fenoménu)

Atd.: vymyslete další otázky s cílem zjistit co nejvíc, co dítě o věci ví.

Literatura:

KOLLÁRIKOVÁ, Z.; PUPALA, B. *Předškolní a primární pedagogika*. Praha : Portál, 2001.

ISBN 80-7178-585-7

Aj.